

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 190
din 10.03.2008**

Dosar nr.: 25/2008

Petiția nr.: 1224 din data 15.01.2008

Petent: Karmieh Nazih

Reclamat: Secția nr. 3 Poliție, Constanța, inspect. Dobrescu Radu și agent Alexe Filip Mihai

Obiect: evacuare abuzivă, agresiune, acte de violență, insulte, calomnii privind naționalitatea și religia petentului (sirian, musulman)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. Karmieh Nazih, cu domiciliu în str. Gen. Manu, nr. 6, Constanța, Jud. Constanța.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Secția nr. 3 Poliție Constanța, cu sediul în str. Ștefan cel Mare, nr. 103, Constanța, jud. Constanța, inspect. Dobrescu Radu și agent Alexe Filip Mihai, cu domiciliul de corespondență la sediul Secției 3 Poliție.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul, astfel cum este formulată petiția, arată că, în fapt, a fost evacuat abuziv, fără titlu, iar polițiștii de la Secția 3 Poliție au agresat și lovit membrii familiei petentului, au proferat insulte și calomnii privind naționalitatea petentului.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că în data de 09.01.2007 a fost evacuat din garsonieră în care locuiește, în mod abuziv și fără titlu, de către reprezentanții firmei S.C.

ISOLDA COM-S.R.L. Cu această ocazie, a fost chemat de către petent un echipaj de poliție.

3.2. Petentul arata ca polițiștii reclamați au agresat și lovit petentul și familia acestuia pentru a-i evacua, odată cu această acțiune fiind proferate insulte și calomnii datorate naționalității, și cu privire la religia musulmană.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 1224 din 15.01.2008, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr.1992 din 30.01.2008 a fost citat petentul. Prin adresa înregistrată cu nr. 1993 din 30.01.2008 a fost citată Secția 3 Poliție, prin reprezentant. Prin adresa înregistrată cu nr. 1994 și nr. 1995 din 30.01.2008 au fost citați dl. Alexe Filip Mihai și dl. Dobrescu Radu, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 26.02.2008. Prin adresa de citare s-a ridicat din oficiu excepția de tardivitate a introducerii cererii la C.N.C.D., având în vedere că faptele sesizate au avut loc în data de 09.01.2007 iar petiția a fost înregistrată la data de 15.01.2008. De asemenea, s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului cu privire la aspectele sesizate prin petiție, având în vedere că faptele invocate presupun acte/fapte de amenințări, violențe, insulte, calomnii săvârșite, respectiv proferate de reprezentanți ai poliției precum și evacuarea abuzivă a petentului din locuință.

4.3. La termen, părțile nu s-au prezentat. Prin adresa înregistrată cu nr. 3305 din 26.02.2008 petentul a comunicat punct de vedere și a formulat apărări față de excepțiile ridicate din oficiu. De asemenea, Secția 3 Poliție Constanța a comunicat punct de vedere.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Pe fond, prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, petentul arată că în data de 09.01.2007 a fost evacuat în mod abuziv, fără titlu, din garsoniera unde locuiește, de către reprezentanții SC ISOLDA COM-SRL. Fiind agresat, petentul a apelat serviciul de urgență 112 și a chemat Poliția, pentru a fi protejat.

5.1.2. Petentul arată că la venirea polițiștilor reclamați, aceștia au agresat și lovit petentul și membrii familiei sale, pentru a-i evacua, fără a ține cont de actele de proprietate deținute. Se arată în continuare că soția reclamatului a depus la judecatorie și a obținut judecarea imediată prin ordonanța președințială, în vederea suspendării evacuării.

5.1.3. Cu ocazia evacuării, se arată în continuare, au fost aduse insulte și calomnii petentului cu privire la naționalitatea sa de "sirian", spunându-i-se

“musulman eretic” de catre cei doi polițiști reclamați, a fost “amenințat să plece în Siria”, i s-a spus că “este un paria”, “nu are servicii”, că este “traficant de droguri și femei”.

5.1.4. Astfel, petentul precizează ca a fost grav discriminat și sancționat de Secția 3 Poliție Constanța.

5.1.5. Față de excepțiile invocate din oficiu de C.N.C.D. petentul arată că faptele de discriminare s-au săvârșit în data de 09.01.2007, iar termenul de sesizare a fost respectat, deoarece plângerea a fost transmisă prin scrisoare recomandată, înregistrată cu nr. 4536 din 09.01.2008, conform ștampilei și recipisei anexate. În acest sens se solicită respingerea excepției de tardivitate.

5.1.6. Față de excepția de neкомпetența materială a C.N.C.D. sub aspectul săvârșirii unor fapte prevăzute de legea penală, petentul confirmă existența unor plângeri penale aflate în curs de soluționare, și arată că doar C.N.C.D., în mod exclusiv, poate soluționa aspectele de discriminare sesizate. În acest sens, solicită respingerea excepției de tardivitate a introducerii plângerii.

Sustinerile Secției 3 Poliție Constanța

5.2.1. Secția 3 Poliție arată că în data de 09.01.2007, în jurul orelor 08.30, petentul, împreună cu soția sa și fiul său au intrat în incinta barului „La Mama” situat în str. General Manu nr. 6 și au ocupat un hol de trecere către grupul sanitar prin amplasarea unui pat pliant. La fața locului a fost solicitat un echipaj de poliție în vederea restabilirii liniștii și ordinii publice, deoarece cele trei persoane nu doreau să părăsescă incinta barului. Petentul a arătat că a ocupat împreună cu familia sa spațiul din incinta barului aparținând SC ISOLDA COM SRL întrucât el este proprietarul acestuia și acolo este domiciliul sau, precizând că pe rolul instanței de judecată se afla mai multe acțiuni având ca obiect solicitarea de evacuare a spațiului ocupat de restaurant, fapt ce a determinat să intre împreună cu familia sa în interiorul barului, să se îmbrace în pijamale și să desfășureze patul pliant.

5.2.2. Petentul a fost somat în repetate rânduri de către administratoarea societății să părăsească incinta barului, acesta refuzând sistematic și amenințând că va da foc cu benzină atât familiei sale cât și barului. Pentru aplanarea stării conflictuale și având în vedere amenințările cu autoincendierea, proferate de petent, i s-a solicitat să se deplaseze la sediul secției de poliție. Petentul a fost sancționat contravențional cu măsura avertismentului, conform legii nr. 61/1991, republicată.

5.2.3. La fața locului, în incinta barului și în exteriorul acestuia, se aflau prezenți reprezentanți ai presei scrise și ai mass-media locală, aceștia luând interviuri petentului și familiei sale cât și reprezentanților societății comerciale, iar limbajul folosit de către lucrătorii de poliție cât și modul de acțiune al acestora a fost în conformitate cu prevederile legale, petentului nefiindu-i adresate injurii, amenințări sau alte forme de discriminare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

6.6. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactată, corelativ circumstanțierii faptelor rațione tempore, Colegiul Director a constatat că, în speță, acesta vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte în data de 09.01.2007. Față de aceste aspecte, corelativ circumstanțierii faptelor rațione tempore coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director, reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu. Or, în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, înregistrată cu nr. 1224 din 15.01.2008 și faptele sau actele invocate mai sus (09.01.2007), Colegiul Director constatând că aparent plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă, a ridicat din oficiu excepția de tardivitate a introducerii plângerii.

6.7. Luând act de susținerile petentului prin care arată că petiția a fost transmisă C.N.C.D. prin scrisoare recomandată cu nr. 4536 din 09.01.2008, conform ștampilei și recipisei poștale anexate (vezi infra parag. 5.1.5), Colegiul Director urmează a respinge excepția de tardivitate ridicată din oficiu.

6.8. Analizând aspectele sesizate pe fond și excepția de necompetență materială a C.N.C.D. ridicată din oficiu, Colegiul Director reține că petentul invocă evacuarea sa și a familiei sale, în mod abuziv și fără titlu, din imobilul în care locuiește, de către reprezentanții SC ISOLDA COM SRL. (vezi infra parag. 5.1.1.) În acest context, Colegiul Director observă că petentul arată că la venirea polițiștilor reclamați în cauză, aceștia au agresat și lovit membrii familiei sale pentru a-i evacua. (vezi infra parag. 5.1.2. și petiția astfel cum este formulată). Coroborat acestor aspecte, se arată în continuare că au fost proferate insulte și calomnii petentului cu privire la naționalitatea sa de “sirian”, spunându-i-se “musulman eretic” de către cei doi polițiști reclamați, a fost “amenințat să plece în Siria”, i s-a spus că “este un paria”, că “nu are servicii”, că este “traficant de droguri și femei”. (vezi infra parag. 5.1.3. și petiția astfel cum este formulată)

6.9. Coroborat obiectului petiției dedus soluționării, reținem că în cauză se invocă acte de violență, amenințare, insulte sau calomnii, afirmații care îmbracă forma unor expresii jignitoare, însă raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director este de opinie că acestea nu

se circumscriu actelor de natura contravențională, incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată.

6.10. În considerarea relațiilor de serviciu care presupun o comportare corectă și cuviincioasă a funcționarului public față de orice persoană, cu excluderea folosirii unor expresii jignitoare, a actelor de amenințare ori a actelor de violență fizică, legiuitorul a incriminat purtarea abuzivă, ca fapta prevăzută și sancționată de legea penală. Prin incriminarea acestei fapte se asigură, pe de o parte, apararea activității organelor, instituțiilor și altor unități prevăzute la art. 145 C.pen., iar pe de altă parte apărarea persoanelor care vin în contact cu anumiți funcționari publici sau funcționari, în cadrul desfășurării de către aceștia a anumitor activități. (vezi Alexandru Boroș, Drept penal și drept procesual penal, Editura C.H. Beck, București, 2006, pag. 352)

6.11. Față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiecților activi, în cauză, calitatea reclamațiilor (polițiști) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul Director reține că potrivit art. 250 din Codul Penal, purtarea abuzivă este prevăzută și sancționată de legea penală, statuând că: „Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Amenințarea săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Lovirea sau alte acte de violență săvârșite de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amenda.

Vătămarea corporală săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 6 ani.

Vătămarea corporală gravă săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani”.

6.12. Or, din acest punct de vedere, competența de a cerceta faptele prevăzute și sancționate de legea penală revine organelor de cercetare penală. Colegiul Director nu poate primi critica petentului cu privire la faptul că C.N.C.D., în mod exclusiv, poate soluționa aspectele de discriminare sesizate în petiție. (vezi infra parag. 5.1.5.) Din acest punct de vedere, Colegiul Director ia act de faptul că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”. Legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14 și subsecvent în legislația românească anti-discriminare, considerând că astfel de fapte aduc atingere valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală. Or, sub aspectul existenței în cauza a unei circumstanțe agravante, în speță cea prevăzută de art. 75 lit.c indice 1 din C.pen., doar organele de cercetare penală au competența de a investiga incidenta ipso facto a unei astfel de circumstanțe.

6.13. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că atunci când se investighează incidente violente, autoritățile statului au obligația de a dispune toți

pașii necesari pentru a demasca orice motiv rasist și de a stabili dacă ura rasială sau prejudecățile au jucat sau nu un rol în incidente. Se admite în acest sens, că demonstrarea motivației rasiale va fi deseori extrem de dificilă în practică. Obligația statului de a investiga posibile acte rasiste incidente unor acte de violență reprezintă o obligație de diligență și nu una de rezultat. Autoritățile trebuie să depună diligențe rezonabile pentru a administra și asigura probe, sa exploreze toate mijloacele de a afla adevarul și de a pronunța decizii motivate deplin, imparțiale și obiective, fără a omite fapte suspecte care pot fi indicative sub aspectul inducerii violenței motivate rasial. (Vezi cauza Bekos si Koutropulos vs. Grecia, nr. 15250/02, Hotararea din 23.11.2004, parag. 68, vezi *mutatis mutandis*, *Nachova si altii v. Bulgaria*, nos. 43577/98 and 43579/98, §§ 158-59, 26.02.2004).

6.14. De asemenea, Curtea Europeana consideră că obligația autorităților de a investiga posibile conexiuni între atitudini rasiste și un act de violență, reprezintă un aspect al obligației procedurale a acestora care derivă din Articolul 3 al Convenției Europene a Drepturilor Omului dar poate fi interpretată ca implicită din responsabilitățile ce decurg din Articolul 14 al Convenției de a garanta valorile fundamentale conținute în Articolul 3, fără discriminare. (Vezi cauza Bekos și Koutropulos vs. Grecia, nr. 15250/02, Hotararea din 23.11.2004, parag. 70).

6.15. A trata violența motivată rasial și brutalitatea pe picior de egalitate cu acele cazuri care nu au un substrat rasial ar însemna a închide ochii la natura specifică ale actelor care sunt în mod particular distructive la adresa drepturilor fundamentale. Eșuarea în a trata diferit situații care în mod esențial sunt diferite poate constitui un tratament nejustificat ireconciliabil cu Articolul 14 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. (Vezi cauza Stoica vs. Romania, nr. 42722/02, Hotărârea din 4 martie 2008, cauza Cobzaru vs. Romania, nr. 48254/99, Hotărârea din 26.07.2007, parag. 90, cauza Nachova si altii v. Bulgaria, citată mai sus).

6.16. Curtea Europeana a Drepturilor Omului consideră că orice dovada de abuz verbal rasist împotriva persoanelor care fac parte dintr-o minoritate etnică sau alta este extrem de relevantă pentru a stabili dacă acte de violență induse de ură și nelegale au avut sau nu loc. Acolo unde astfel de dovezi rezultă din investigațiile efectuate, trebuie verificat și dacă sunt confirmate, o examinare detaliată trebuie inițiată pentru a stabili orice posibile motive rasiale. (vezi cauza *Nachova si altii v. Bulgaria*, nos. 43577/98 și 43579/98, §§ 162, 26.02.2004).

6.17. Având în vedere considerentele expuse, prevederile legale invocate mai sus cât și petiția astfel cum este formulată, Colegiul Director nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților Karmieh Nazih, cu domiciliu în str. Gen. Manu, nr. 6, Constanța, Jud. Constanța; Secția nr. 3 Poliție, Constanța, cu sediul în str. Ștefan cel Mare, nr. 103, Constanța, jud. Constanța, inspect. Dobrescu Radu și agent Alexe Filip Mihai, cu domiciliul de corespondență la sediul Secției 3 Poliție.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 24.03.2007

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

